

lering af dette beløb på et tidspunkt, hvor det står ganske åbent, hvornår loven kan træde i kraft. Ved en eventuel regulering må der formentlig tages hensyn såvel til den siden sidste revision af afgiftsbestemmelserne skete prisudvikling som til indtjeningsforholdene inden for biograferhvervet og til den almindelige økonomiske situation.

Til stk. 3. Bestemmelsen giver nærmere, i forhold til den gældende lovs § 27, stk. 2, noget udførligere regler om beregningen af det afgiftspligtige overskud. De i forslaget indeholdte regler er en kodificering af ministeriets hidtidige praksis.

Medens biografudvalget af 1947 i det væsentlige kunne beskrive den igennem årene fastlagte afgiftsberegningspraksis ved i sit udkast at angive, at man ved det årlige overskud forstår nettoindtægten ved biografvirksomheden opgjort efter reglerne for opgørelse til skat. har denne fremgangsmåde ikke kunnet følges i nærværende forslag. De i lovene af 6. juli 1957 om skattefrie afskrivninger og om investeringsfonds med senere ændringer indeholdte regler ville nemlig, kombineret med den ved forslagens stk. 5 opretholdte regel om beregning af overskuddet som et gennemsnit af overskuddet for de 3 sidste regnskabsår, give bevillingshaverne mulighed for i meget betydelig grad at unddrage filmfonden indtægter gennem en regulering af de enkelte års overskud.

Til stk. 4. Som en ny regel og som en undtagelse fra det ved stk. 3 knæsatte princip om, at samtlige af bevillingen afledte indtægter skal medregnes ved opgørelsen af det afgiftspligtige overskud, bestemmer stk. 4, at der nu vil kunne bortses fra visse kategorier af indtægter. Det drejer sig om indtægter ved udlejning af biografen til teaterforestillinger og til filmforevisninger for medlemmer af skolescener, som nærmere afgrænset i kapitel 8 i det tidligere i efteråret 1962 fremsatte forslag til lov om teatre, og for medlemmer af børnefilmklubber, som er godkendt af en af ministeren dertil autoriseret sammenslutning. Den pågældende regel har til formål at tilskynde bevillingshaverne til at udleje biografen til de angivne formål og på for lejerne fordelagtige vilkår. Omkring 50 børnefilmklubber er for tiden medlemmer af sammenslutningen Danske Børnefilmklubber, der har samarbejde med såvel bevillingshavernes som filmudlejernes organisationer.

Til stk. 5. Bestemmelsen er enslydende med den i den gældende lovs § 27, stk. 3, indeholdte regel om gennemsnitsberegning af det overskud, der skal lægges til grund ved afgiftsberegningen.

Til stk. 6. Bestemmelsen om afgørelse ved voldgiftsret af tvister mellem bevillingshavere og mini-

steriet om beregning af filmfondsafgiften svarer til den gældende lovs § 27, stk. 5.

Til stk. 7. Reglen opretholder § 27, stk. 6, i den gældende lov, hvorefter indehavere af produktionsbevillinger er fritaget for at svare afgift til filmfonden. Man har dog ment det hensigtsmæssigt i forslaget at fremhæve, at denne begunstiggelse er betinget af, at bevillingshaveren opfylder den ham efter forslagens § 3, stk. 1 og 4, påhvilende forpligtelse til at opretholde en nærmere angiven produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film. Herefter vil man kunne ophøre med, som det hidtil har været tilfældet, i produktionsbevillingerne at indføre et særligt vilkår, hvorefter undladelse af at opfylde den omhandlede produktionsforpligtelse, såfremt den ikke medfører tilbagekaldelse af bevillingen, giver ministeriet adgang til at bestemme, at den ved loven hjemlede fritagelse for at svare afgift bortfalder helt eller delvis for de år, i hvilke den nævnte forpligtelse ikke er opfyldt.

Efter forslaget fritages også statens filmcentral for at svare afgift af et eventuelt overskud ved biografdrift.

Til stk. 8. Da der tidligere har været rejst tvivl om ministerens beføjelse til at fastsætte nærmere regler for afgiftens betaling, herunder beføjelsen til at give bevillingshaverne en vis henstand med betalingen af denne, har man fundet det rettest at lade forslaget indeholde udtrykkelig hjemmel for udfærdigelse af sådanne regler.

Til stk. 9. Ministeriet har ment i forslaget at burde nævne den adgang, der allerede efter gældende ret antages at være til at inddrive afgiften ved udpantning, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1, i lov nr. 36 af 29. marts 1873 om udpantning m. v.

Til kapitel 7.

Straf og ikrafttræden m. v.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til straffebestemmelsen i § 35 i den gældende lov, idet man dog i overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis udtrykkelig har anført de bestemmelser, hvis overtrædelse medfører bødestraf. Man vil endvidere efter forslaget få hjemmel til i de forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, at fastsætte bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, og der vil kunne pålægges selskaber bøder.

Til § 26.

Til stk. 2. Under hensyn til den diskussion, der i de senere år har været om filmcensurans berettigelse, har justitsministeriet, hvorunder statens